

[Bindslev.]

om de ærede Medlemmer Fru Nina Andersen, Fru Helga Larsen, Hr. E. Friis, Hr. Schrøder og Hr. S. Munk, der allesammen er Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse og dør er med til at gennemføre en Ordning, hvorefter man yder en rimelig Overbetaling til Sygeplejerskerne for Overarbejde, medens disse Medlemmer her i denne Sal om et Øjeblik — lydigt naturligvis — vil rejse sig og stemme mod det samme billige Krav, naar det rejses over for Staten.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Bindslev har lige konstateret, at en Række ærede socialdemokratiske Medlemmer af Tinget kommer i en mærkelig Dobbeltstilling, hvis de nu stemmer mod det her stillede Ændringsforslag. Tidligere har Regeringspartierne Talere i denne Debat hævdet, at de Konservative, Venstre og Det frie Folkpartis Medlemmer kommer i en mærkelig Dobbeltstilling, naar henses til deres Praksis uden for Tinget eller i andre Spørgsmaal. Maa jeg tillade mig at sige med Holberg: De har jagt' Ret begge to! Men det kan ikke nytte noget at tærskes Langhalm paa dette Spørgsmaal. Vi ved udmærket vel, at der kunde være meget at bemærke til de Konservative i denne Forbindelse. Men det, jeg synes Regeringspartierne, i hvert Fald Socialdemokratiet, skulde tænke paa, er, at her ser man Følgen af, at man ikke i sin egen Administration rettidigt er beredt til at gennemføre de Principper, man har kæmpet for, dengang man var i Opposition. At det kan blive farligt i Længden at optræde, som man gør, over for Sygeplejerskerne, er naturligvis en given Ting, og det nytter ikke at forsøge at snakke sig fra det ved at sige, at der ikke er Sygeplejersker nok, for det drejer sig ikke blot om Sygeplejerskerne. Der er Masser af Forhold vedrørende Hospitalsarbejde f. Eks. her i København, men for den Sags Skyld ogsaa under Staten, hvor der er Ting, der burde ændres, og hvor Krav er rejst og har været rejst længe, men hvor Staten saavel som Kommunerne, maaske navnlig Københavns Kommune, naturligvis med det ærede Medlem Hr. Bindslevs fulde Sanktion, stritter imod af al Magt; de vil ikke opfylde andre fuldt berettigede Krav, som f. Eks. Hospitalsportørerne stiller. Men det er rart, at Sagen er rejst. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard

glæder sig ved Tanken om den Front, vi kan faa ved Afstemningen. Det kan man forstaa, og derigennem er det erkendt af det ærede Medlem, at Spørgsmaalet er ikke rejst saa meget for Realitetens Skyld som for at bringe Regeringspartierne og da navnlig Socialdemokratiet i Klemme. Men det skal være det ærede Medlem vel undt. Det, det drejer sig om, er blot, at nu er Sagen stillet til Debat, nu lader det sig ikke udskyde ret meget længere at foretage den Retfærdighedshandling over for Sygeplejerskerne og de øvrige Hospitalsarbejdere, som Regeringspartierne burde have foretaget for længe siden. Derfor synes vi, det er rart, at Spørgsmaalet er sat under Debat, og vi agter at stemme for Ændringsforslaget, naar det kommer til Afstemning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det kan ikke benægtes, og er heller ikke fra konservativ Side blevet benægtet, at man i sin Tid, da den Lønningslov, hvorunder Sygeplejerskerne arbejder, blev vedtaget, har anset dem for at være lønningsmæssigt og arbejdsmæssigt rigtigt placeret i Loven. At man bagefter fra Regeringens Side paa Grundlag af Henvendelser har medvirket til at faa Arbejdstiden nedsat, uden at der derfor er blevet Tale om en tilsvarende Nedsættelse af Lønningerne, kan ikke berettige til at rive dem ud af det Lønssystem, hvori de i øvrigt har været anbragt, naar ikke særlige Forhold har talt for det. Dette er det første, som er slaaet fast.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg har overhovedet ikke talt om, hvorvidt Sygeplejerskerne har gjort Vrøvl eller ikke gjort Vrøvl. De Sygeplejersker og de Organisationer, der har været hos mig og Finansudvalget, har talt anderledes intelligent end f. Eks. det ærede Medlem her, saa med Hensyn til deres Udtalelser har der ikke været Tale om Vrøvl, men der har været Tale om fornuftige saglige Anbringender, og derfor har de naturligvis heller ikke rejst et Krav som det, det ærede Medlem her har bragt frem. Jeg tror, at det store og fornuftige Flertal af dem nødig vil have, at deres Stand skal gøres til Genstand for politisk „morsomme Fronter“ herinde, og derfor beder sig fritaget for at blive brugt paa den Maade, som det ærede Medlem bruger dem.

Med Hensyn til dette at give Folk mere, end de har bedt om, vil jeg sige, at det, der foreligger, er, at der er truffet en